

“Χριστός Ανέστη” – “Αληθώς Ανέστη”

Αυτός είναι ο καθημερινός χαιρετισμός των Ορθοδόξων Χριστιανών, αντί για καλημέρα και καλησπέρα για 40 ημέρες.

Γράφει
Ο Ευάγγελος Μαυρογόνατος

Η έκφραση «Χριστός Ανέστη!» (Ο Χριστός αναστήθηκε!) αποτελεί τον περισσότερο διαδεδομένο χαιρετισμό μεταξύ των Ορθοδόξων Χριστιανών που λέγεται από το Πάσχα, δηλαδή την εορτή της Ανάστασης Του Χριστού, και για σαράντα ημέρες, δηλαδή μέχρι την απόδοση του Πάσχα, την Τετάρτη της παραμονής του εορτασμού της εορτής της Αναλήψεως.

Η έκφραση αυτή που προέρχεται από ευαγγελική ρήση, αποτελεί και την αρχή του γνωστότερου αναστάσιμου τροπαρίου που λέγεται κατά την ίδια περίοδο:

«Χριστός Ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασιν, ζωήν χαρισάμενος».

Επίσης και από τα μη ψαλλόμενα που διαβάζονται χύμα κατά την ψαλτική ορολογία:

«Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσομεν Άγιον, Κύριον, Ιησούν τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν Σου Χριστέ προσκυνούμεν και την Αγίαν σου Ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζωμεν Συ γαρ ει ο Θεός ημών, εκτός Σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά Σου ονομάζωμεν. Δεύτε, πάντες οι πιστοί, προσκυνήσωμεν την του Χριστού Αγίαν Ανάστασιν. Ιδού γαρ ήλθε δια του Σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω. Δια

*παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την Ανάστασιν Αυτού.
Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω, θάνατον ώλεσεν».*

Και το:

*«Αναστάς ο Ιησούς από του τάφου καθώς προείπεν, Έδωκεν ημίν την
αιώνιον ζωήν και το μέγα έλεος».*

Ως χαιρετισμός πρέπει να αποδίδεται πάντα με χαρακτήρα ενθουσιώδη (;) και με έντονη την εκδήλωση της ψυχικής ανάτασης. Σε ανταπάντηση της έκφρασης αυτής ανταποδίδεται η έκφραση «Αληθώς Ανέστη!» (Στ' αλήθεια αναστήθηκε!).

Στη λαογραφία η έκφραση αυτή ανάγεται στα αναστάσιμα έθιμα που επαναλαμβάνεται με το τσουγκρισμα των κόκκινων αυγών, με το «φιλή της αγάπης», κ.ά. αναστάσιμες εκδηλώσεις.

Ας διαβάσουμε παρακάτω ένα απόσπασμα ομιλίας του Μακαριστού Ποιμενέρχου Φλωρίνης, Αυγουστίνου Καντιώτη (ορισμένοι νεοταξίτες τον θεωρούσαν και τον θεωρούν ακόμη ακραίο), και πραγματικού αγωνιστή της Ορθόδοξης πίστης μας για το Χριστός Ανέστη:

«(...) ΑΓΑΠΗΤΟΙ μου αδελφοί, «Χριστός ανέστη!». Σας χαιρετίζω εν Χριστώ, τω αναστάντι Κυρίω.

Αν υπάρχουν δυό λέξεις μέσα στις οποίες είναι όλο το ευαγγέλιο της σωτηρίας, όλο το παρελθόν το παρόν και το μέλλον μας, αυτές είναι το «Χριστός ανέστη». Εδώ φαίνεται η σοφία της Εκκλησίας μας· κατώρθωσε μέσα σε δυό λέξεις να κλείσει τα βαθειά της νοήματα.

Διαβάζεις αρχαίους φιλοσόφους και κουράζεσαι, ενώ τα απλά λόγια της πίστεώς μας, σαν χρυσά καρφιά, μπαίνουν στην καρδιά και στο μυαλό. «Χριστός ανέστη!» Τις δυό αυτές λέξεις κανείς δεν θα μπορέσει να τις σβήση· πάντα θα ακούγονται και θα ευφραίνουν όλο τον κόσμο.

Το «Χριστός ανέστη» αντηχεί την φωτοφόρο αυτή νύχτα της Αναστάσεως από τα στόματα όλων των ορθοδόξων, που με τις λαμπάδες στο χέρι πλημμυρίζουν τις εκκλησίες.

Καί όχι μόνο τη νύχτα αυτή, αλλά και όλη την Διακαινήσιμο εβδομάδα, και όλο το διάστημα μέχρι της Αναλήψεως.

Τα παλιά τα χρόνια, τα ευλογημένα χρόνια, που οι άνθρωποι πίστευαν, το «Χριστός ανέστη» δεν ακουγότανε μόνο σήμερα.

στη Μικρά Ασία και στον Πόντο τον ευλογημένο και σ' όλη τη Μακεδονία και παντού, το «Χριστός ανέστη» δεν ακουγόταν μόνο απόψε, ως ένα σύνθημα γαστρονομικής εξορμήσεως, αλλ' επί σαράντα μέρες αντικαθιστούσε κάθε άλλο χαιρετισμό.

Αντί καλημέρα «Χριστός ανέστη», αντί καλησπέρα, «Χριστός ανέστη», στη συνάντησι «Χριστός ανέστη», στον αποχωρισμό «Χριστός ανέστη». Καταργούσε κάθε είδους χαιρετισμό. δεν χόρταιναν να το λένε.

Τώρα; «σε τούτα τ' άπιστα κατηραμένα χρόνια»; Τώρα οι πολλοί έρχονται τη νύχτα στην Ανάστασι κ' έχουν το αυτί τους τεντωμένο· και μόλις ακούσουν το «Χριστός ανέστη», οι εκκλησιές αδειάζουν.

Οι Χριστιανοί δε' μένουν μέχρι τέλους της θείας λειτουργίας ν' ακούσουν εκείνα τα λόγια του ρήτορος της Εκκλησίας μας, του ιερού Χρυσοστόμου, που λέει· «Ει τις ευσεβής και φιλόθεος, απολαυέτω της καλής ταύτης και λαμπράς πανηγύρεως...» (κατηχ. λόγος) (...)»

Κλείνοντας θέλω να επισημάνω ότι, όταν εκφραζόμαστε για διάφορα ανθρωπινα θέματα (είτε με χειρονομίες, είτε με λόγια και πράξεις) είμεθα ενθουσιώδεις και όταν είναι να κάνουμε τον σταυρό μας περνώντας έξωθεν των Ιερών Ναών, ως ομολογία πίστεως, δεν το πράττουμε, ή αντί για καλημέρα ή καλησπέρα όπως προαναφέρθηκε, δεν λέμε το Χριστός Ανέστη ή το Αληθώς Ανέστη.

Φοβόμαστε ή ντρεπόμαστε να μη μας θεωρήσουν ξεπερασμένους ή θρησκόληπτους; Ποιοι; Οι υποτιθέμενοι άλλοι Χριστιανοί;

Αγαπητοί αναγνώστες σήμερα που εκατοντάδες Χριστιανοί σφαγιάζονται καθημερινώς και δεν αλλάζουν την πίστη τους, ουσιαστικά είναι νεομάρτυρες, εμείς ντρεπόμαστε να δηλώσουμε αναίμακτα ότι είμαστε Ορθόδοξοι Χριστιανοί, κάνοντας μόνο το σημείο του Σταυρού ή να πούμε:

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!!!
ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!!!**